

ГЛОБАЛЬНА ОСВІТА У ВИЩІЙ ШКОЛІ США: ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ

У статті висвітлено теоретичне підґрунтя глобальної освіти в американській вищій школі. Наголошено, що глобальна освіта в університетах і коледжах США, будучи зорієнтованою на універсалізацію, інтеграцію, сталий розвиток та досягнення цілісності людства, забезпечує успішне формування громадянської компетентності студентів. Глобальна освіта дозволяє бачити світ як цілісну систему в усіх її багаторівневих взаємозв'язках, що розширює і поглиблює бачення сукупності питань кожної глобальної проблеми, спектра можливих її рішень, дозволяє враховувати більше короткострокових і довгострокових наслідків цих рішень, призводить до усвідомлення особистої відповідальності за них та зрештою за життя на планеті. Окреслено теоретичні засади двох ключових концепцій глобальної освіти (концепція Р. Хенві та концепція колективу науковців на чолі з американським експертом у сфері освіти Дж. Боткіним), які лягли в основу змістового наповнення глобально орієнтованого компонента загальної підготовки студентів бакалаврату. Зазначено, що обидві концепції глобальної освіти, враховуючи холістичний, інтегративний, гуманістичний та міждисциплінарний підходи, базуються на уявленні про світ як про глобальну неподільну цілісність, а про людство – як про взаємопов'язану глобальну громаду, де доля та добробут кожної людини залежать від інших, а отже, пов'язані з розумінням загроз і викликів, що приховані у глобальних проблемах. З'ясовано, що в американських вищих навчальних закладах в основі глобальної освіти лежить ідея виховання особистості як активного глобального громадянина, що виявляється у формуванні особистісної глобальної обізнаності (знання про взаємозв'язок місцевих, глобальних, міжнародних та міжкультурних проблем, тенденцій і систем), глобального мислення (здатності проводити багатоспектний критичний аналіз локальних, глобальних, міжнародних і міжкультурних проблем), глобальної залученості (готовності брати участь у розв'язанні глобальних, міжнародних та міжкультурних проблем).

Ключові слова: глобальна освіта, глобальна компетентність, концепції глобальної освіти, глобальне мислення, глобальна обізнаність, результати навчання, заклади вищої освіти США.

Система освіти завжди реагувала на всі процеси та виклики в політичному, економічному, соціальному, культурному чи духовному житті суспільства. В умовах прискорення кліматичних змін вразливість нашої планети стає дедалі очевиднішою, а нерівність, соціальна роздробленість і політичний екстремізм, що зберігаються в багатьох країнах світу, призводять до суспільної кризи. Досягнення у сфері цифрових комунікацій, штучного інтелекту та біотехнологій мають великий потенціал, але водночас морально-етичні, правові та управлінські аспекти їх застосування викликають серйозне занепокоєння у світлі того, що перспективні інновації та технологічні зміни не завжди сприяють процвітанню людства. Одним із варіантів гуманістичної відповіді на зазначені глобальні виклики сучасності є концепції глобальної освіти, які базуються на основній ідеї, що сучасна освіта функціонує у світі, що швидко змінюється, але є взаємопов'язаним, і що вона покликана виховати нове, цілісне бачення цього світу і місця людини в ньому. Наразі пошук принципово нових шляхів подолання глобальних проблем у всіх сферах життя призводить до необхідності виховання людини, здатної мислити категоріями світу. Тому сучасні педагогічні прийшли до розуміння та прийняття ідей формування у підростаючого покоління цілісного світосприйняття навколишньої дійсності, почуття причетності до всього, що відбувається у світі, відповідальності за долю планети, встановлення гармонійних відносин із природою, суспільством, світом загалом та власним Я зокрема. Глобальна освіта передбачає формування нового змістового наповнення освіти у глобальному вимірі, а способи її поширення в освітньому середовищі є здебільшого між-, трансдисциплінарними та «транспланетарними» [6]. Значна відповідальність у цьому покладатиметься на заклади вищої освіти.

В умовах зростаючої глобалізації розвитку сучасної вищої освіти, зокрема її глобального напрямку як пріоритетної сфери соціокультурної практики, надається велике значення в більшості країн світу, серед яких одним із беззаперечних лідерів є США. У цій країні глобальна освіта у вищій школі, будучи зорієнтованою на універсалізацію, інтеграцію, сталий розвиток та досягнення цілісності людства, забезпечує успішне формування громадянської компетентності у студентів [2; 5; 6]. «Глобальна компетентність» як поняття важлива, оскільки вона визначає способи, якими ми заохочуємо та навчаємо людей взаємодіяти з іншими культурами і відкривати себе для них, а також будувати капітал відносин, який робить менш імовірним застосування різкої влади [5, с. 5]. Центральний принцип глобальної освіти полягає в тому, що знання, навички та вміння мають бути відкритими для критичного мислення, адаптації й інновацій, а не статичними.

Різномасштабну проблематику глобальної освіти загалом та питання формування глобальної компетентності зокрема вивчали українські (Н. Авшенюк, Л. Горбунова Т. Радченко та інші) і зарубіжні дослідники (Д. Дердорф, Б. Хантер, Ф. Реймерс, П. Джонсон, Дж. Юргенс та інші). Усвідомлюючи важливість розвитку вмінь глобально орієнтованого мислення у сучасній молоді було створено низку освітніх ініціатив та засновано організації (Asia Society Partnership for Global Learning, National Education Association, Programme for International Student Assessment, Asia Society's Global Cities Education Network), основною метою яких є впровадження глобальної освіти в усьому світі. Однак, незважаючи на зростаючий інтерес до цієї теми та велику кількість вже наявних досліджень, наразі вивчення й осмислення педагогічного досвіду США

з використання глобальної освіти у коледжах та університетах із метою формування глобальної компетентності студентів є малодослідженим на теренах української педагогічної науки.

Мета статті – науково осмислити та висвітлити теоретичне підґрунтя запровадження глобальної освіти в американській вищій школі.

Загально визнано, що основи глобальної освіти зародилися саме в США. Засновниками цього освітнього напрямку стали Р. Хенві [4] та колектив науковців на чолі з американським експертом у сфері освіти Дж. Боткінім [3]. Обидві концепції глобальної освіти, враховуючи холістичний, інтегративний, гуманістичний та міждисциплінарний підходи, базуються на уявленні про світ як про глобальну неподільну цілісність, а про людство – як про взаємопов'язану глобальну громаду, де доля та добробут кожної людини залежать від інших, а отже, пов'язані з розумінням загроз і викликів, що приховані у глобальних проблемах.

Згідно з поглядами Р. Хенві [4] глобальна освіта передбачає: формування неупередженого погляду на світ та усвідомлення його неоднорідності; усвідомлення стану планети; розвиток кроскультурної грамотності (розуміння інших культур); знання глобальної динаміки розвитку суспільства; свідомий вибір. Концепція глобальної освіти, на переконання Р. Хенві, ґрунтується на ідеї про те, що лише на основі глобальної обізнаності (Global Awareness) щодо проблем людства можна розвивати в студентів ставлення, завдяки якому вони будуть здатні визнати й оцінити надзвичайну складність та різноманітність нашої планети, а також зможуть досягти успіху в професійній діяльності у будь-якій частині світу [4, с. 162]. Американський учений виокремив п'ять вимірів глобальної обізнаності [4, с. 162–166]:

1) критична свідомість (Perspective Consciousness), або об'єктивне світорозуміння. Ідея, що лежить в основі розвитку критичної свідомості, полягає в тому, щоб заохочувати людей дивитися за межі поширених або загальноприйнятих думок; щоб люди чітко усвідомлювали свої культурні упередження. Критична свідомість спонукає людей критично розглядати все, що вони чують, особливо те, що вони чують через традиційні канали передачі інформації, зокрема масмедіа. Лише завдяки критичному розгляду та вдумливому роздуму можна подолати популяризацію громадської думки і таким чином розвинути індивідуальну критичну свідомість;

2) обізнаність про стан планети (State of the Planet Awareness) – усвідомлення переважаючих світових умов і тенденцій розвитку, наприклад, зростання населення, міграція, економічні умови, ресурси та фізичне середовище, політичний розвиток, наука і технології, право, охорона здоров'я, міжнаціональні та внутрішньонаціональні конфлікти тощо;

3) кроскультурна грамотність (Cross-Cultural Awareness) – усвідомлення різноманітності ідей і культурних практик, які можна знайти у співтовариствах людей в усьому світі, порівняння таких ідей і практик. Завдяки кроскультурній освіті студенти вчать "адаптуватися до нових культурних умов...", успішно взаємодіяти з представниками інших культур, розуміти їхні поведінкові стратегії та демонструвати адекватну поведінку в іншому культурному середовищі" [1, с. 76]. Знову ж таки, щоб отримати реальну користь від такого навчання, потрібно бути готовим поважати відмінності у звичаях і поглядах інших у такий спосіб, що іноді виходить за межі власного інтелектуального розуміння;

4) знання глобальної динаміки (Knowledge of Global Dynamics) ґрунтуються на розумінні ключових шляхів і механізмів світоустрою з акцентом на теоріях і концепціях, обізнаність з якими може сприяти успішному розв'язанню тих чи інших глобальних проблем. Ідея полягає в тому, щоб сприяти розумінню світу як взаємопов'язаної системи та розумінню основних принципів змін. Знання про глобальну динаміку охоплюють вивчення довгострокових наслідків зміни клімату, виснаження ґрунтів, наслідків глобальної економіки, політичних та соціально-економічних структур і політики, а також урядових нормативних актів. Знання глобальної динаміки також сприятиме розумінню впливу взаємодії світових культур на мистецтво, релігію та літературу. Крім того, дослідження глобальної динаміки розвитку світу розкриває безліч способів, за допомогою яких економіка, суспільство, політика, релігія і культура нерозривно пов'язані з глобальними тенденціями;

5) усвідомлення можливостей вибору (Awareness of Human Choices), яке базується на довгострокових результатах та яке виникає внаслідок досягнення постійно зростаючих рівнів усвідомлення. На цьому рівні усвідомлення відбувається прийняття відповідальності за вибір, який здійснює людина, і вплив, який цей вибір матиме на майбутні покоління.

Американський дослідник глобальної освіти Р. Хенві [4] переконаний, що перехід до глобальної освіти відбувся саме завдяки "когнітивній революції" (Cognitive Revolution) у суспільстві. На його думку, сучасне глобальне світосприйняття має включати здатність людини виокремлювати та розуміти як загальні принципи, так і характерні для кожної епохи глибинні механізми змін [4].

Беручи до уваги вищезазначене, можемо стверджувати, що глобальна обізнаність є інтегрованим світоглядом, який дозволяє людині досліджувати проблематику сучасного світу, зокрема питання глобалізації та те, як вона формує економічні відносини і впливає на соціокультурні умови буття кожного окремого індивіда та людства загалом. Освіта для глобальної обізнаності – це навчання і виховання, що розвивають здатність індивіда розуміти свою роль та місце у суспільстві і світі загалом, а також здатність приймати ефективні рішення у розв'язанні глобальних проблем. Ця освіта охоплює вивчення різних культур і цивілізацій, включаючи власне плюралістичне суспільство та суспільства інших народів, з акцентом на розуміння

їхнього взаємозв'язку і процесів їхніх змін, а також відповідальність особистості за такі процеси. Це дає людині реалістичний погляд на світові проблеми та перспективи, а також усвідомлення взаємозв'язків між особистими інтересами індивіда і проблемами людей в інших частинах світу.

З концепцією глобальної освіти Р. Хенві перегукується концепція міжнародної групи освітян-експертів: Дж. Боткіна (президента міжнародної асоціації корпоративного навчання, США), М. Елманджри (генерального директора ЮНЕСКО (1966–1976 рр.), Марокко) і М. Маліци (міністра освіти, Румунія), головна ідея якої полягає в необхідності переходу кожного індивіда від несвідомого пристосування до світу до позиції активної й осмисленої участі (participation), свідомого передбачення (anticipation) й особистої причетності до побудови альтернатив можливого майбутнього (design future alternatives) [3]. При цьому поняття “передбачення” в їхній концепції є своєрідною широкою вимогою успішного вирішення нових ситуацій, що раніше не траплялися в житті людини, передбачення і прогнозування подій та їх наслідків, співвіднесення минулого з сьогоденням і майбутнім, особистої ініціативи у визначенні можливих альтернатив та прийнятті відповідальності за ті чи інші рішення. Причетність означає здатність до активної співпраці, діалогу, взаєморозуміння та співпереживання. Все це, на колективну думку науковців [3], становить основу інноваційного навчання (innovative learning), яке базується на свідомому передбаченні майбутніх подій, а не на простому адаптуванні до дійсності. Це навчання і виховання передбачає можливість прийняття рішень за допомогою інтеграції минулого з сьогоденням та майбутнім, дозволяє виявляти альтернативи і нові шляхи розвитку. Все це доповнюється розвитком здатності до співпереживання, співпраці, діалогу, взаєморозуміння та розвитком комунікативних умінь. При цьому освітній процес набуває якостей прогнозування (випереджальне навчання), міждисциплінарності, контекстуальної відкритості (розширює освітнє середовище та діапазон педагогічного інструментарію), а також забезпечує поєднання автономності особистості з її активною інтеграцією в культуру, ініціативної навчально-пізнавальної діяльності з відповідальністю. Слід наголосити, що саме автономність особистості є “рушійною силою її самореалізації, забезпечуючи розвиток здатності виносити критичні оцінювальні судження та приймати самостійні рішення, необхідні для ефективної взаємодії в соціумі” [1, с. 212]. Така концептуальна структура навчання і виховання відповідає потребам та можливостям сучасної епохи, яка характеризується загрозливою інтенсифікацією соціокультурних проблем практично в усіх можливих сферах. У результаті глобальної освіти людина повинна вийти на більш високий рівень здібностей, що дозволяє їй діяти в нових ситуаціях, знаходити нові рішення проблем.

Таким чином, вищезазначені концепції глобальної освіти не лише не суперечать, а й значно доповнюють одна одну. Органічно поєднуючи гуманістичний загальнолюдський і локальний аспекти, філософський підхід і здатність до конкретних дій, ці концепції вважають пріоритетним завданням формування погляду на світ як на єдине ціле, як на велику громаду, в якій добробут кожного перебуває у прямій залежності від добробуту інших.

І наразі ці ідеї глобальної освіти активно впроваджуються в університетах і коледжах США, надаючи їм можливість для успішного формування в студентів глобальної компетентності. Загалом в американській вищій школі глобальна освіта “сфокусована на соціокультурних проблемах міжнародного кроскультурного характеру” [1, с. 201]. На підтримку активного запровадження глобальної освіти на бакалавраті у вищій школі США згідно з вимогами сучасності виступила проектна освітня ініціатива Асоціації американських коледжів та університетів “Єдине майбутнє: глобальне навчання і гуманістична освіта” (Shared future: Global Learning and Liberal Education), започаткована в 2001 р. Її основною метою стало забезпечення студентів XXI ст. як громадян світу якісною глобальною освітою, спрямованою на творчу співпрацю, вивчення людини й навколишнього світу в їх цілісності та взаємозв'язку [1, с. 139].

Сьогодні у більшості закладів вищої освіти США (Університет Джона Керролла (John Carroll University), Гавайський Тихоокеанський університет (Hawai'i Pacific University), Міжнародний університет Флориди (Florida International University), Університет штату Меріленд (University of Maryland), Громадський коледж Меса (Mesa Community College), Центральний коледж (Central College) тощо) у системі загальної підготовки на бакалавраті передбачено формування глобальної компетентності студентів та визначено результати навчання з глобальної освіти, які в узагальненому форматі включають:

1. Розвиток поінформованості, відкритості та неупередженості поглядів, відповідальності, що забезпечують уважне ставлення до різноманіття сучасного світу в усьому спектрі його відмінностей.

2. Розвиток усвідомлення того, як дії окремої людини впливають на місцеві зокрема та на глобальні спільноти загалом.

3. Розвиток умінь активної співпраці у вирішенні нагальних і тривалих проблем світу.

Так, розглянемо Університет штату Мічиган, де результати навчання студентів бакалаврату, які забезпечують у комплексі формування їх глобальної компетентності, наведено в межах таких площин:

1. Розвиток умінь аналітичного мислення передбачає, що студенти мають:

– розуміти складність і взаємопов'язаність глобальних процесів, таких як навколишнє середовище, світова торгівля, здоров'я людей тощо, і бути здатні їх критично аналізувати, а також порівнювати в межах інших культур та у контексті;

– синтезувати знання та значення з кількох джерел для покращення процесу прийняття рішень у різноманітних контекстах;

– використовувати технології, людський та природний капітал, інформаційні ресурси і різноманітні способи знання для розв'язання проблем.

2. Розвиток культурного розуміння передбачає, що студенти мають:

– розуміти вплив історії, географії, релігії, статі, раси, етнічної приналежності й інших факторів на свою ідентичність та ідентичність інших;

– визначити спільні риси та відмінності, які існують між людьми і культурами, а також те, як ці фактори впливають на їхні стосунки з іншими та на розвиток їх соціального капіталу;

– ставити під сумнів явні та неявні форми влади, привілеї і різні види нерівності;

– співпрацювати з людьми, ідеями з інших культур і спиратися на цю співпрацю як на засіб особистого та професійного розвитку.

3. Формування ефективно громадянськості передбачає, що студенти мають:

– удосконалювати особисте почуття етики, служіння на благо громади на місцевому, державному та світовому рівнях і почуття громадянської відповідальності, що дає змогу ефективно вирішувати соціальні та глобальні проблеми;

– розуміти зв'язок між своєю поведінкою та її впливом на глобальні системи;

– використовувати здобуті знання та навички для вирішення проблем, з якими стикається суспільство на локальному і глобальному рівнях.

4. Розвиток комунікативних умінь передбачає, що студенти мають:

– на основі здобутих знань визнавати вплив культурних норм, звичаїв і традицій на спілкування та використовувати ці знання для покращення своєї взаємодії з соціокультурною різноманітністю світу;

– володіти іншою мовою і розуміти, як мова пов'язана з культурою;

– використовувати спостереження, управління конфліктами, діалог та активне слухання як засоби розуміння і взаємодії з різними людьми та різними поглядами;

– формулювати свої ідеї та цінності чітко й ефективно у різноманітних контекстах, з різноманітною аудиторією і за допомогою відповідних засобів масової інформації та різноманітних форматів.

5. Розвиток здатності до інтегративного мислення передбачає, що студенти повинні:

– розуміти своє місце у світі щодо історичних, геополітичних та інтелектуальних тенденцій, включаючи географічний, соціокультурний, економічний і екологічний впливи на ці тенденції;

– сприймати світ як взаємозалежну систему, визнаючи вплив цієї системи на своє життя, з одного боку, та особистий вплив на цю систему – з іншого;

– розуміти, як різні дисципліни сприяють пізнанню глобальних процесів, наприклад, пов'язаних зі здоров'ям, харчовими системами, енергетикою та іншими сферами;

– формувати судження на основі міждисциплінарності та різноманітності поглядів і світоглядів, а також діяти відповідно до цих суджень;

– розуміти культурну, дисциплінарну та контекстуальну роль, потенціал і межі методів вирішення проблем, а також те, що культури та дисципліни у різний спосіб концептуалізують дані з різних джерел, методології й ефективні рішення.

Висновки. Отже, глобальна освіта дозволяє бачити світ як цілісну систему в усіх її багаторівневих взаємозв'язках, що розширює і поглиблює бачення сукупності питань кожної глобальної проблеми, спектра можливих її рішень, дозволяє враховувати більше короткострокових і довгострокових наслідків цих рішень, призводить до усвідомлення особистої відповідальності за них та зрештою за життя на планеті. В основі глобальної освіти американських вищих навчальних закладів лежить ідея виховання особистості як активного глобального громадянина, що виявляється у формуванні особистої глобальної обізнаності (знання про взаємозв'язок місцевих, глобальних, міжнародних та міжкультурних проблем, тенденцій і систем), глобального мислення (здатності проводити багатоаспектний критичний аналіз локальних, глобальних, міжнародних і міжкультурних проблем), глобальної залученості (готовності брати участь у розв'язанні глобальних, міжнародних та міжкультурних проблем). Загалом глобальна освіта студентів у системі загальної підготовки на бакалавраті у вищій школі США на основі визнання морально-етичних роздумів надає майбутнім фахівцям безліч можливостей застосувати отримані знання для успішного розвитку відчуття власного чинного місця у світі.

Перспективу подальших розвідок у цьому напрямі вбачаємо у вивченні змістової сутності глобальної компетентності американських студентів.

Використана література:

1. Федоренко С. Теорія і методика формування гуманітарної культури студентів вищих навчальних закладів США : дис. ... д-ра пед. наук. Київ, 2017. 551 с.
2. Boix-Mansilla V., Jackson A. Educating for global competence: Preparing our youth to engage the world. New York : Asia Society and Washington, DC: Council of Chief State School Officers, 2011. 136 p.
3. Botkin J. W., Elmandjra M., Malitza M. No Limits to Learning: Bridging the Human Gap. A Report to the Club of Rome. Oxford ; New York : Pergamon Press, 1979. 159 p.
4. Hanvey R. An unattainable global perspective. New York : Center for Global Perspective, 1976. 47 p.
5. Hunter W. B. What Does It Mean to Be Globally Competent? *Journal of Studies in International Education*. 2006. № 10. P. 267–285.
6. Ursul A. D., Ursul T. A. Towards a Global Sustainable Future. *Philosophy and Cosmology*. 2015. № 15. P. 110–160.

References:

1. Fedorenko, S. V. (2017) *Teoriya i metodyka formuvannya humanitarnoyi kul'tury studentiv vyshchyykh navchal'nykh zakladiv SSHA : dys. ... d-ra ped. nauk* [Theory and methods of formation of liberal humanistic culture of students of higher educational institutions of the USA: dissertation on gaining the scientific degree of Doctor of Sciences in Education]. Kyiv. [in Ukrainian]
2. Boix-Mansilla, V., Jackson, A. (2011) *Educating for global competence: Preparing our youth to engage the world*. New York : Asia Society and Washington ; DC : Council of Chief State School Officers.
3. Botkin, J. W., Elmandjra, M., Malitza, M. (1979) *No Limits to Learning: Bridging the Human Gap. A Report to the Club of Rome*. Oxford ; New York : Pergamon Press.
4. Hanvey, R. (1976) *An unattainable global perspective*. New York : Center for Global Perspective.
5. Hunter, W. B. (2006) *What Does It Mean to Be Globally Competent?* *Journal of Studies in International Education*. No. 10, pp. 267–285.
6. Ursul, A. D., Ursul, T. A. (2015) *Towards a Global Sustainable Future Philosophy and Cosmology*. No. 15, pp. 110–160.

Anoshkova T. A. Global education in US higher education: theoretical basis

The article highlights the theoretical basis of global education in American higher education. It is emphasized that global education in US universities and colleges, being focused on universalization, integration, sustainable development and the achievement of human integrity, ensures the successful formation of civic competence of students. Global education allows seeing the world as a holistic system in all its multilevel relationships, which expands and deepens the vision of the set of issues of each global problem, the range of possible solutions, as well as considers more short-term and long-term consequences of these decisions. Finally, life on the planet outlines the key theoretical foundations of two key concepts of global education (the concept by R. Henvey and the concept by a team of scholars led by American education expert J. Botkin), which formed the basis of the content of the globally oriented component of undergraduate general education. It is noted that both concepts of global education, taking into account holistic, integrative, humanistic and interdisciplinary approaches, are based on the idea of the world as a global indivisible whole, and humanity as an interconnected global community where the fate and well-being of each person depends on others. and, consequently, related to the understanding of threats and challenges inherent in global problems. It was found that in American higher education institutions, the basis of global education is the idea of educating the individual as an active global citizen, which is manifested in the formation of personal global awareness (knowledge of the relationship of local, global, international and intercultural issues, trends and systems). global thinking (ability to conduct multifaceted critical analysis of local, global, international and intercultural issues), global engagement (willingness to participate in solving global, international and intercultural issues).

Key words: global education, global competence, concepts of global education, global thinking, global awareness, learning outcomes, US higher education institutions.

УДК 613:37.011.33]:[378:61

DOI <https://doi.org/10.31392/NPU-nc.series5.2021.84.1.04>

Белкова Т. О., Малахова Ж. В., Якушевський В. О.

**ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРІГАЮЧИХ ТЕХНОЛОГІЙ
У ВИЩИХ МЕДИЧНИХ ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ: РЕАЛІЇ СЬОГОДЕННЯ**

У статті розглядається питання збереження та зміцнення здоров'я студентської молоді в умовах впровадження карантинних заходів. Зазначимо, що, зважаючи на реалії сьогодення, поняття “здоров'язберігаючі технології”, яке об'єднує в собі всі напрями діяльності вищого медичного закладу освіти щодо формування, збереження і зміцнення здоров'я студентів, набуває надзвичайної актуальності.

Метою статті є належна організація фізкультурно-оздоровчої діяльності студентів задля їхнього здоров'язбереження в умовах вкрай обмеженої рухової активності з використанням технологій дистанційного навчання.

Важливу роль у покращенні показників здоров'я серед підростаючого покоління відіграє дисципліна “Фізичне виховання”, а саме самостійні заняття з використанням усіх можливих видів фізичної активності. Оптимізація рухової активності завдяки виконанню фізичних вправ під час занять фізичною культурою і спортом підвищує розумову діяльність і сприяє охороні здоров'я молоді. Доведено, що природна потреба в систематичних заняттях фізичними вправами, організація здорового способу життя студентів тісно пов'язані з вирішенням освітніх завдань. Здоров'язберігаючі технології навчання і виховання передбачають послідовну систему активних дій усіх учасників освітнього процесу, спрямовану на створення здорового середовища для формування життєво важливих навичок, які зумовлюють збереження і зміцнення здоров'я та орієнтують на здоровий спосіб життя, гармонійний розвиток фізично й психічно здорової особистості.

Автори статті доходять висновку, що вирішення проблеми здоров'язбереження студентів вищих медичних закладів освіти засобами фізичної культури можливе завдяки пошуку новітніх й ефективних методів, які могли б урізноманітнити зміст програм фізичного виховання, задовольнити інтереси студентів та якісніше впливати на їхню фізичну підготовку.

Ключові слова: здоров'я, дистанційне навчання, студент, освітній процес, здоров'язберігаючі технології, фізичне виховання.